

Begrænsning bør ske, skal nævnes Tjenestemænd, hvis Livsførelse ikke er baseret paa det for paagældende Tjenestemandskategori almindelige, hvad enten dette skyldes, at Tjenestemanden har betydelig Formue, at Ægtefællen er selverhvervende e. l.

I Stk. 2 og 7 er foreslaaet benyttet den samme Form som i de øvrige Regler om Flyttegodtgørelse, saaledes at der i Stedet for Udtrykkene »ydes (eller tilstaas) der« benyttes Udtrykket »kan der ydes (tilstaas)«. Herom skal bemærkes, at Forslaget fra Lønningskommissionen af 1917 benyttede Udtrykket »tilstaas der altid«. Dette Udtryk blev paa Forslag af Finansministeren under Behandlingen i Landstinget ændret til »kan der tilstaas«. Finansministeren udtalte herom, at det ikke var noget Forsøg paa at unddrage Tjenestemændene deres Flyttegodtgørelse, men at det var en rimelig Foranstaltning til at sætte Administrationen i Stand til at have noget Tilsyn med, hvorledes Flyttegodtgørelsen beregnes. Nærværende Kommission kan ganske slutte sig til denne Opfattelse og mener, af Flyttegodtgørelsesreglerne maa være ens paa dette Punkt.

I de hidtil gældende Regler fandtes en Bestemmelse om, at Forflyttelse efter Opslag var ligestillet med Forfremmelse. Denne Regel er foreslaaet slettet, idet det er ret tilfældigt, indenfor hvilke Klasser Forflyttelse sker efter Opslag. Man ser ej heller, at Staten almindeligvis har nogen Interesse i, at der foregaar Forflyttelse indenfor samme Klasse. Forfremmelse maa almindeligvis forstaas som Oprykning i højere Lønningsklasse, men Kommissionen mener dog, at man tillige maa opfatte det som Forfremmelse, naar vedkommende overgaar til en Chefstilling, uanset om denne er i samme Lønningsklasse, f. Eks. naar en Kontrolør i Afdeling 14 overgaar til en Stationsforstander- eller Postmesterstilling. Tilsvarende Regel bør anvendes ved Overgang til en Stilling med anden Benævnelse, saafremt denne efter paagældende Etats Forhold maa anses som en naturlig Oprykning. Som Eksempel paa sidstnævnte Forhold skal nævnes Overgang fra Stillingen som Overportør af 2. Grad til Togbetjent.

I Stk. 3 er udtrykkelig udtalt, at de særlige Godtgørelser, der følger med den uansøgte Forflyttelse, ikke ydes, naar der samtidig foreligger Forfremmelse. Endvidere foreslaas Sondringen mellem gifte og dermed ligestillede samt andre ændret saaledes, at den knytter sig til den Sondring, der anlægges ved Beregning af Dyrtidstillæg.

I Stk. 5 foreslaas det Tidsrum, der som Regel skal hengaa, inden ny Flyttegodtgørelse kan opnaas, nedsat fra 5 til 3 Aar, idet man maa mene, at sidstnævnte Tid indeholder en rimeligere Afvejning af Statens økonomiske Interesse overfor Tjenestemændenes Ønske om Forflyttelse. I Punktet er forøvrigt foretaget formelle Ændringer.

I Overensstemmelse med hidtidig Praksis foreslaas det udtalt i Loven, at samgifte Tjenestemænd ikke kan oppebære Godtgørelse for dobbelt Husførelse; de oppebærer hver især en Tjenestemandsløn, for hvilken de skal kunne leve og eventuelt forsørge en Familie. Ej heller kan saadanne Tjenestemænd oppebære Godtgørelse af Procenter og Dagpenge mere end een Gang efter Stk. 3.

Der foreslaas indsat en ny Regel, hvorefter en Tjenestemand ved sin Afgang med Pension eller Enken efter en Tjenestemand ved dennes Død, naar paagældende skal fraflytte en Tjenestebolig, kan opnaa en Flyttegodtgørelse. Man har ment, at denne Godtgørelse rettest maa fastsættes til en Procentdel af det for Tjenesteboligen gældende normale Boligfradrag, hvorved man undgaar de Vanskeligheder, der kunde fremkomme ved Afgørelsen af, indenfor hvilke stedlige Grænser Flytningen kan betales af Staten. Denne Godtgørelse mener man passende at kunne sætte til 25 pCt. Det er i Lovteksten fastsat, at Godtgørelsen ikke kan oppebæres samtidig med Fribefordring, saaledes som den for Tiden haves indenfor Statsbanerne; men vedkommende maa have Adgang til at vælge mellem de to Ydelser.